

Středa 3. postního týdne

📖 Dt 4,1.5-9; Mt 5,17-19

Dt 4,1.5-9

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, **poslouchej nařízení a ustanovení, které vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Hleď, naučil jsem vás nařízením a ustanovením, jak mně to nařídil Hospodin, můj Bůh, abyste podle nich jednali v zemi, do níž chcete vejít a obsadit ji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji! Jen si dej pozor a buď na sebe velmi dbalý, abys nezapomněl po všechny dny svého života na události, které viděly tvé oči. Ať nevymizí z tvé mysli a nauč jim své syny a syny svých synů!“**

Mt 5,17-19

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. **Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit.** Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání – a třebaš i to nejmenší – a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. **Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.**“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Slovo, které už od Adama nikdo neposlouchal, zůstalo nenaplněné. Ježíš je první, kdo naplňuje „všechnu spravedlnost“. Proto nám Otec říká, abychom ho poslouchali: on je Slovo, které se stalo tělem, přišlo mezi lidi, aby dalo Zákonu a Prorokům tělo, protože ti by bez něho zůstali prázdnými slovy, nesplněným slibem.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 9)

Je jasné, že milosrdenství je v Písmu svatém klíčovým slovem, označujícím Boží jednání s námi. Bůh se neomezuje pouze na prohlášení o svojí lásce, ale činí ji viditelnou a hmatatelnou. Ostatně, **láska by nikdy neměla být abstraktním slovem.** Pro svou povahu je konkrétním životem: úmysly, postoje a chování se ověřují v každodenních činech. Boží milosrdenství je projevem jeho odpovědnosti za nás. Bůh se cítí odpovědný, přeje si tudíž naše dobro a chce nás vidět šťastnými, plnými radosti a vyrovnanosti. Milosrdná láska křesťanů musí mít stejnou vlnovou délku. **Jako miluje Otec, tak milují i děti.** Jako je milosrdný On, tak jsme i my povoláni k milosrdenství jedněch vůči druhým.

